

WILLIAM SZEKSPIR
**WESOŁE
KUMOSZKI
z WINDSORU**

PRZEKŁAD: STANISŁAW BARAŃCZAK
REŻYSERIA: JACEK GŁOMB

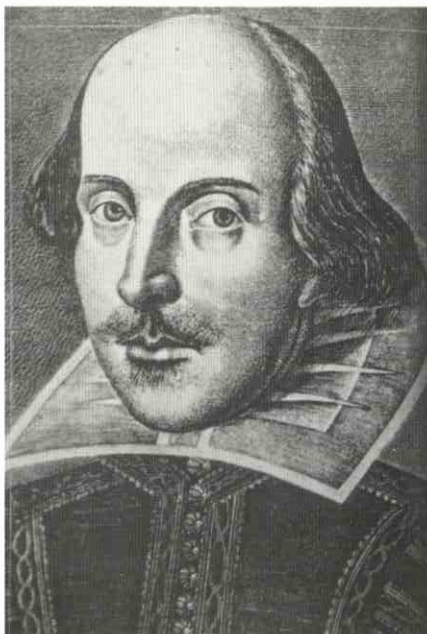

im. J. OSTERWY w GORZOWIE WŁKP.
Sezon 2013/2014
Dyrektor Naczelny i Artystyczny
Jan Tomaszewicz

William Szekspir

(1564-1616)

Najwybitniejszy angielski poeta uznawany na całym świecie. Niewiele wiadomo o początkach jego życia i twórczości. Urodził się w miasteczku Stratford. Jego ojciec wywodził się z rodziny chłopskiej był rękawicznikiem sprawującym urzędy miejskie; matka Mery pochodziła ze szlacheckiego rodu Ardenów. Swoją edukację rozpoczął w wieku ośmiu lat w szkole miejskiej, gdzie uczył się historii, retoryki, łaciny i literatury antycznej – była to jedyna szkoła, jaką ukończył

w swoim życiu William Szekspir. W wieku osiemnastu lat ożenił się z dwudziestosześcioletnią Anne Hathaway. Pół roku później przyszło na świat jego pierwsze dziecko – Zuzanna; później urodziły się bliźnięta: Judyta i Hamlet. Sześć lat później Szekspir opuścił swoją żonę i przeniósł się do Londynu. W Londynie grywał niewielkie role w przedstawieniach swojego autorstwa i dość szybko zyskał sobie sławę pierwszorzędного pisarza. Zarobione pieniądze inwestował w nieruchomości i teatr The Globe. Ostatnie lata życia poeta spędził w Stratfordzie. Jego ciało zostało złożone w prezbiterium kolegiaty Świętej Trójcy. Pozostawił po sobie najpiękniejsze dramaty wszechczasów: „Hamleta”, „Makbeta”, „Romeo i Julia”, „Sen nocy letniej”, „Burzę”, „Otella”, „Króla Leara”, „Ryszarda III”...

Za życia przenosił na scenę Globe'u namietności

i idee polityczne odległych lądów. Po śmierci pod jego urokiem było wiele krajów. W miarę rozrastania się brytyjskiego imperium, a wraz z nim ekspansji języka angielskiego, rosło oddanie dla najwybitniejszego dramatopisarza. Wkrótce Szekspira wielbił cały świat. Jego sztuki tłumaczono na ponad 180 języków, pisano je na nowo, unowocześniano, a nawet parodiowano, służyły też jako źródło inspiracji dla opery, baletu, malarstwa i filmu. Wpływ żadnego innego dramatopisarza nie był tak wielki.

W czym tkwi sekret międzynarodowego powodzenia Szekspira? Jedną z odpowiedzi może być uniwersalny charakter tematów,

które poruszał: jego sztuki nie wychodzą poza granice jednego kraju czy języka. Nawet gdy są osadzone w konkretnym czasie i miejscu, często wydają się ponadczasowe i niezwiązane z danym miejscem. Ich nowatorska struktura – mieszanek tematów „wysokich” i „niskich”, przeplatane wątki główne i poboczne, przenikliwe monologi – przekracza konwencje teatru narodowego.

W poszukiwaniu tworzywa literackiego Szekspir oglądał się również na inne kraje. Wylączając kroniki historyczne, jego najważniejszym źródłem były Włochy, oferujące historię Rzymu, opowieści ludowe i stare legendy, a także antyczne mity zaczerpnięte z Grecji. Dla angielskich widzów był to świat nowy i zupełnie nieznan. Tymczasem poza granicami Anglii utwory Szekspira często wydawały się znajome, dzięki temu z łatwością wchłaniały je nowe języki i kultury.

Wesołe kumoszki z Windsoru

Wesołe kumoszki z Windsoru to pierwsza sławna sztuka napisana w języku angielskim poświęcona postaciom wywodzącym się z klas średnich. Dwa stulecia wcześniej Geoffrey Chaucer udzielił głosu angielskiej klasie średniej w „Opowieściach kanterberyjskich”. Do czasu „Wesołych kumoszek z Windsoru” w większości sztuk angielskich nisko urodzonych bohaterów przedstawiano jako postacie drugoplanowe w stosunku do szlachciców i arystokratów, których losy, zgodnie z konwencją, uważano za znacznie godniejsze dramatu. W sztuce tej miejsca akcji są wbrew zwyczajom prawdziwe i łatwe do identyfikacji: oberża „Pod Podwiązką”, Park Windsorski czy Frogmore. Postacie i sytuacje mogą również wydawać się zaczerpnięte z elżbietańskiego Windsoru, choć fabuły dramatu nie należy mylić z historią. Akcja sztuki rozgrywa się w Windsorze zarazem farsowym i moralizatorskim. Gdy windsorska burżuazja wydaje się zachowywać jak dorosłe uczniaki, ich karygodne figle znajdują usprawiedliwienie w zgrabnym morale sztuki. Pani Page, podsumowując dwoistość przedstawionego świata, twierdzi: „Świat się przekona z niewinnej pustoty./Że się możemy bawić bez uszczerbku cnoty”. Ponieważ Falstaff nigdy nie zostanie usidlony, ten morał nie nadaje się na puentę uroczych swawoli windsorczyków.

Długo traktowano „Wesołe kumoszki z Windsoru” jak pustą rozrywkę. Mimo to od ponownego otwarcia teatrów przez Karola II w 1660 roku jest to jedna z najpopularniejszych sztuk Szekspira. Poza główną parą bohaterów romantycznych, Anną i Fentonem, akcja sztuki skupia się również na licznych postaciach z lubością korzystających z każdej okazji do psoty. Dzięki osadzeniu akcji w Anglii ta rubaszna sztuka jest niezwykle bliska sercom angielskich widzów, co stanowi znamienne cechy komedii Szekspira. Wielu reżyserów uaktualnia sztukę, osadzając ją, powiedzmy, na amerykańskich przedmieściach z czasów Eisenhowera czy w północnej Anglii za rządów Margaret Thatcher, co pozwala im zaprosić widzów do uczestniczenia w komicznych wersjach rzeczywistości, które rozpoznają jako własny świat.

Na nieodparcie komiczną fabułę sztuki składają się zabawne doświadczenia i zmartwienia Falstaffa, np. gdy przy zadziwiającym braku rezultatów próbuje, w samym sercu Anglii, uwieść dwie mieszkarki w średnim wieku. Dzięki humorowi i oszalałemu tempu sztuki, jej udane inscenizacje pozwalają aktorom rozwinąć refleks i umiejętność pracy zespołowej. Również młode talenty komiczne mają tu pole do popisu. Role drugoplanowe, a nawet epizodyczne, są tak wyraźnie zarysowane, iż zapadają się w serca widzów równie głęboko, jak wesołe kumoszki, ich okpieni mężowie i niepowtarzalny Falstaff.

źródło – Leslie Dunton-Downer, Alan Riding „Szekspir”

Zdjęcia z prób

William Szekspir

„Wesołe kumoszki z Windsoru”

Premiera: 25 stycznia 2014 r.

przekład: Stanisław Barańczak

reżyseria: Jacek Głomb

scenografia: Małgorzata Bulanda

muzyka: Bartosz Straburzyński

ruch sceniczny: Witold Jurewicz

asystent reżysera: Beata Chorążykiewicz

inspicjent-sufler: Iwona Hauba

SIR JOHN FALSTAFF
Artur Nelkowski

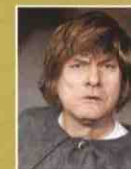
FENTON
młody szlachcic
Bartosz Bandura

SPLYC
prowincjonalny sędzia
Maciej Radziwanowski
(gościnnie)

ABRAHAM MIZEREK
krewiak Splycia
Hubert Kufacz
(gościnnie)

FRANCISZEK FORD
mieszczanin z Windsoru
Michał Anioł

JERZY PAGE
mieszczanin z Windsoru
Krzysztof Tuchalski

SIR HUGO EVANS
walijski pleban
Jan Mierzyński

DOKTOR CAIUS
francuski medyk
Cezary Zołyński

OBERŻYSTKA
właścicielka gospody „Pod Podwiązką”
Małta Karmowska
(gościnnie)

PIOTR TUMAN
sługa Mizerka
Remigiusz Kriese
(gościnnie)

PANI ALICJA FORD
Anna Łaniewska

PANI MAŁGORZATA PAGE
Kamila Pietrzak - Polakiewicz

ANNA PAGE
córka Page'ów
Joanna Ginda

PANI CHYBCIK
ochmistrzyni w domu Caiusa
Beata Chorążykiewicz

oraz

ROBIN, paź Falstaffa – Kacper Andruszczak (Studio Teatralne)

SŁUDZY FORDA – Wojciech Mikitynowicz, Artur Nowacki

DZIECI W PRZEBRANIU SKRZATÓW – Emilia Jagodzińska, Maja Gordzielewska, Aleksandra Fabian,
Kuba Zienkiewicz, Kamil Szpakowski (Studio Teatralne)

Wesołe kumoszki z Windsoru realizatorzy

JACEK GŁOMB - reżyser

reżyser teatralny i filmowy, od 20 lat dyrektor Teatru Modrzejewskiej w Legnicy. Zrealizował tu w przestrzeniach postindustrialnych spektakle głośne i zauważone: „Złego wg Leopolda Tyrmanda (1996), wystawionego w starej poniemieckiej fabryce amunicji, Koriolana” (wspólnie z Krzysztofem Kopką) wg Williama Szekspira (1998), pokazywanego na terenie stawień Głomba – „Pasja” wg Mieczysława Abramowicza (1996), „Ballada o Zakaczwaniu” (2002), „Wschody i Zachody Miasta” Roberta Urbańskiego (2004) oraz „Orkiestra” (2013) – zostały przeniesione do telewizji, dla której zrealizował też widowisko muzyczne „Kwiaty polskie” (2005). W 2008 roku nakręcił swój debiutancki film fabularny „Operacja Dunaj”, którego światowa premiera odbyła się na festiwalu w Karlowych Warach w lipcu 2009 roku. Od tej pory film odwiedził festiwale w Polsce, Czechach, Bułgarii, Niemczech, Austrii, Portugalii, USA, Turcji, Indiach, na Islandii i na Litwie. Poza sferą inicjatyw artystycznych Głomb jest także działaczem społecznym, zajmującym się aktywizacją i wspieraniem społeczności lokalnych. Założył w tym celu w 2011 r. Fundację „Naprawiacze Świata”. Za swoją działalność, m.in. na rzecz mniejszości narodowych, otrzymał Europejską Nagrodę Obywatelską (2013), przyznaną przez Parlament Europejski.

Jacek Głomb o „O Wesołych kumoszках z Windsoru”

Robimy inscenizację kostiumową, nieco stylizowaną. Jednak opowieści o „skokach w bok” są ponadczasowe, uniwersalne, a przez to także zwyczajnie współczesne. Również poprzez sprawy, emocje, interesy i namiętności, którymi żyją bohaterowie tej komedii. Chcemy oddać klimat i obyczaj prowincji zamieszkałej przez typy i typki, na którą zjeżdża „gość ze stolicy” i machina rusza jak po eksplozji meteorytu - mówi reżyser spektaklu, Jacek Głomb. Jacek Głomb ponownie skorzysta ze swojego żelaznego wsparcia realizacyjnego. Scenografia i kostiumy będą dziełem Małgorzaty Bulandy, muzyka Bartosza Straburzyńskiego, zaś ruch sceniczny Witolda Jurewicza. „Wesołe kumoszki z Windsoru” będą drugą (po „Zapachu żuźła” Iwony Kusiak, który miał premierę w 2010 r.) realizacją tego reżysera na scenie Teatru im Juliusza Osterwy w Gorzowie Wielkopolskim.

Zdjęcia z prób

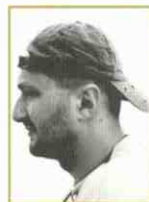

MAŁGORZATA BULANDA - scenograf

Autorka wystroju scenicznego i kostiumów do najbardziej znanych inscenizacji Teatru Modrzejewskiej: „Jak wam się podoba”, „Złego”, „Koriolana”, „Hamleta”, „Portowej Opowieści”, „Made in Poland”, „Pałę Rosję” i wielu innych. Zaprojektowała scenografię do telewizyjnych wersji legnickich spektakli: „Ballady o Zakaczwaniu” oraz „Wschodów i Zachodów Miasta”, a także filmu „Operacja Dunaj” (reż. J. Głomb). Pracowała również we Wrocławiu, Wałbrzychu, Zielonej Górze, Bydgoszczy, Tarnowie, Jeleniej Górze, Gorzowie Wlkp., Warszawie z takimi reżyserami jak Jacek Głomb, Paweł Kamza, Przemysław Wojcieszek, Lech Raczak. Za „Zabijanie Gomułki” i „Osobistego Jezusa” otrzymała nagrodę w XIII Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej.

BARTEK STRABURZYŃSKI - kompozytor

Muzyk rockowy, aranżer, producent muzyczny i kompozytor. Autor muzyki do głośnej „Ballady o Zakaczwaniu” (2002), a także innych spektakli Jacka Głomba („Obywatel M – Historia”, 2002; „Mersi, czyli przypadki Szykowa”, 2002; „Operacja Dunaj”, 2006). Skomponował również muzykę do filmów: „Głośniej od bomb” (2001) oraz „W dół kolorowym wzgórzem” (2004) Przemysława Wojcieszka, „Mojego miasta” Marka Lechkiego (2002) i „Operacji Dunaj” Jacka Głomba (2009).

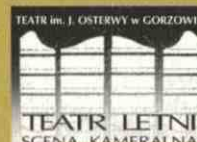
WITOLD JUREWICZ - ruch sceniczny

Absolwent AWF-u w Poznaniu, nauczyciel tańca, wykładowca tańca współczesnego, pedagog Państwowego Pomaturalnego Studium Kształcenia Animatorów Kultury w Kaliszu; założyciel, kierownik artystyczny i choreograf Teatru Tańca „Alter”, działającego przy Młodzieżowym Domu Kultury w Kaliszu. Sprawuje kierownictwo artystyczne Międzynarodowych Prezentacji Współczesnych Form Tanecznych w Kaliszu. Współpracuje z teatrem im. Wojciecha Bogusławskiego w Kaliszu. Uczestnik licznych warsztatów tańca współczesnego w kraju i za granicą. Od 1993 r. wykładowca na dwuletnich stacjonarno-zaocznych Instruktorskich Kursach Kwalifikacyjnych z dziedziny tańca współczesnego. W Teatrze Osterwy pracował przy realizacji spektakli: „Zapach żuźła”, „Czajka. Portrety miłości”, „Tango”.

Teatr im. J. Osterwy w Gorzowie Wlkp.
ul. Teatralna 9, 66-400 Gorzów Wlkp.

Dyrektor Naczelny i Artystyczny: **Jan Tomaszewicz**, Główna księgową: **Anna Jankowska**, Księgowość: **Anna Bongiana**, **Anna Kaczałko**, Dział administracji: **Katarzyna Treichel** (kierownik), **Bożena Frühauf**, **Krzysztof Szczepanek**, **Leszek Andrzejewski**, Dział Promocji i Obsługi Widzów: **Lidia Tyborska** (kierownik), **Ewa Kunicka**, **Magdalena Chlebicka**, **Grażyna Komorowska**, **Justyna Martyła**, **Natalia Saska**, Dział techniczny: **Ryszard Jarek** (kierownik), **Artur Mazurkiewicz** (brygadier sceny), **Wojciech Mikitynowicz**, **Artur Nowacki**, **Rafał Świercz**, **Irena Jasińska** (rekwizytorka), **Maria Murawska** (garderobiana), **Ewa Szyszka** (kierownik), **Krystyna Zienkiewicz** (kierownik magazynu), Pracownia plastyczna: **Wojciech Janczewski** (kierownik), Pracownia elektryczna: **Piotr Szyszka** (kierownik), **Barbara Mazurkiewicz**, **Damian Wargacki**, Pracownia akustyczna: **Wojciech Bandkowski** (kierownik), **Andrzej Jabłoński**, **Jan Szołomicki**, Pracownia krawiecka: **Anna Żurawska** (kierownik), **Marzanna Gajda**, **Czesław Pomiotło**, Pracownia perukarsko-fryzjerska: **Alfreda Nowak** (kierownik), **Ewa Łuczak**, Pracownia stolarska: **Ireneusz Ługowski** (kierownik), **Jan Pelikan**, Dział gospodarczy: **Wanda Klupczyńska** (kierownik), **Robert Adamiec**, **Alina Berkowska**, **Joanna Bielska**, **Wioletta Sudol**, **Barbara Kasprzak**, **Elżbieta Parzuchowska**, Bileterki: **Anna Franciszkowska**, **Jadwiga Stołowska**, Szatniarki: **Elżbieta Golicz**, **Jadwiga Drzażdżyńska-Kaleta**.

Aktorzy: **Beata Chorążykiewicz**, **Joanna Ginda**, **Adrianna Góralska**, **Bogumiła Jędrzejczyk**, **Teresa Lisowska-Gała**, **Anna Łaniewska**, **Edyta Milczarek**, **Karolina Miłkowska-Prorok**, **Bożena Perłowska**, **Kamila Pietrzak-Polakiewicz**, **Bożena Pomykała-Kukorowska**, **Joanna Rossa**, **Marzena Wiczorek**, **Michał Anioł**, **Bartosz Bandura**, **Przemysław Kapsa**, **Jan Mierzyński**, **Artur Nełkowski**, **Leszek Perłowski**, **Krzysztof Tuchalski**, **Cezary Żołyński**, **Iwona Hauba** (inspicjent-sufler)

Dział Promocji i Obsługi Widzów prowadzi sprzedaż i rezerwację biletów indywidualnych i zbiorowych, oferuje organizację uroczystości, akademii, koncertów, itp. Kasa biletowa czynna od poniedziałku do piątku w godz. 8.00-16.00 oraz na dwie godziny przed rozpoczęciem spektaklu.

Telefony: 95 728 99 37/39, 95 728 99 40 (kasa biletowa)

e-mail: bow@teatr-gorzow.pl

W repertuarze: „Romeo i Julia”, „Trzy razy Piaf”, „O łuskaniu fasoli”, „Mayday”, „Złota kaczka”, „Krzyk”, „Chłopczy z Placu Broni”, „Ten Obcy”, „Tajemniczy turban”, „Calineczka”

66-450 Bogdaniec ul. Mickiewicza 25
Kłobiasz i Tadeusz Kostyra
tel./fax: 095 751 00 16
kom. 0501 130 917
e-mail: t_kostyra@wp.pl